

Un bon senyal

Quan els feixistes, comanats per Cambó, Betran i Musitu, Bertrand i Serra i altres distingits somenistes d'Alfons XIII, comptaven amb l'ajut de Martínez Anido, la forma de persecució emprada contra els homes d'esquerra eren les deportacions, el confinament, la cèl·lula governativa i la confiscació de béns, d'indústria o professió liberal, fins reduir a la misèria l'enemic.

Ara, els cap-pares del regionalisme, acovardits, no deixen a llurs homes de paratge altres armes que les de l'infundit i la mentida, petits instruments de guerra contra la gran família republicana. L'atac constant d'un el minso veri de quatre medicaments orfes de direcció i de consell. Alguns d'aquells "grans estadistes" abans esmentats han de viure lluny de la Catalunya redimida, temerosos que el poble triomfant no els exigeixi responsabilitats.

Els afavoreix per ara i tant la riquesa privada. La Lliga té diners a dojo. Per això pot disposar de molts diaris i de molts interventors electorals i de nombrosos assalariats que hi tenen el pa a canvi d'obeir-la i defensar-la. En plena davalada, esparçats per l'onada d'esquerra que va esborrar la mala herba reaccionària, "els lliguers", imitant el bíblic Sansó, volen enderrocar el temple mentre els seus tradicionals enemics morin també entre les runes.

A aquest fi han intentat emprendre l'obra d'ensorrar Barcelona. Primer, combatent la figura gloriosa del President Macià que els ministres de la Lliga havien lliurat a la policia francesa en temps de Berenguer i que Catalunya tornà al lloc que li corresponia. Després, blasfemant de la Generalitat que ens ha portat la República i ha contribuït a consolidar-la, reconstruint aquella Pàtria nostra venuda pels regionaristes a Maura, a Allendesalazar, a Primo de Rivera i a tots els ministres borbònics que l'havien esclavitzada. Per fi, atacant el primer Ajuntament de la República, enlairat pel vot de la immensa majoria de ciutadans al govern de Barcelona, volent oblidar que ells, lluny de reunir les virtuts i els mèrits dels homes del Consistori actual, han col·laborat sempre fervorosament amb totes les grans Companyies per ajupir el barceloní sota una política de capitalisme egoista i de privilegi odiós.

Episodi interessant d'aquests procediments ha estat el combat contra el Port Franc.

Els regidors regionalistes, venuts per la intervenció dels nostres homes, en la darrera sessió de l'Ajuntament, esglaiats pel ressò que el seu mal paper tindria arreu del país, han demanat socors a la premsa del partit del diner, ajudada per algun badoc escadusser.

La "bona premsa", o sigui ells mateixos, ha respost a la crida i ha lladrat contra l'Esquerra a l'unison.

Endebades, que la Lliga tingui al Consorci del Port Franc un home digne que es diu Martí Casals i el president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, senyor Jaume de Riba. No hi fa res. Calia lladrear i s'ha lladrat, encara que sigui emboscant-se en un desconeixement totalment impossible dels afers del Consorci.

No hi fa res que durant el mes de febrer d'enquany els representants de la Lliga al Consorci, senyors Maynés, Degollada, Blajot, Rull i Navés, aproessin el pla complet d'obres juntament amb l'alfonst Alvarés de la Campa.

Convenia aixecar gent contra l'Esquerra que havia votat per l'expulsió dels jesuïtes.

Res no té a veure que un home tan honorable com En David Ferrer, del Partit Catalana Republicà, comparteixi les tasques del Comitè executiu amb homes d'esquerra immaculats. Es tenia de malparlar dels republicans, i així s'ha fet.

La gent de dreta veu els valors baixos i enyora la Dictadura de Primo de Rivera. Tant se val que hi hagi un Consorci del Port Franc immillorable. Tant se val que totes les Corporacions de la nostra ciutat que hi són representades s'ocupin junt amb els dignes delegats de l'Estat a fer de Barcelona una ciutat digna i amable per als seus habitants.

La Lliga pensa en el suro, i en els tranvies, i en les Chades, i a Catalunya.

Primera volta aèria a Espanya per avions de Turisme (Copa Espanya)

Arribada a Barcelona dels participants

Foren rebuts pel President de la Generalitat i altres autoritats

Després d'un seguit de notícies contradictòries, com ja és costum en aquesta famosa volta, ahir, arribaren a Barcelona els concursants que resten en peu, després dels tràfics de les jornades precedents.

A l'Aeròdrom de l'Aeronàutica Naval, es congregaren bon nombre d'aficionats a les coses de l'aire, entre ells la plana major de la nostra aviació civil i militar i entitats aeronàutiques.

Tinguérem el golg de veure al camp, el President de la Generalitat, senyor Macià, el Governador civil, senyor Anguera de Sojo i el regidor Joaquim Ventalló. Fou comentat amb satisfacció que les autoritats de Barcelona, hagin honrat aquesta manifestació altament esportiva, amb llur presència.

El primer pilot arribat, fou en Carles Haya, amb el seu avió "Monocúpé-Lambert", el qual prengué terra a les 12 hores 17 minuts, rebent la benvinguda dels senyors Macià i Anguera de Sojo, i els aplaudiments de tota la concurrència. A les 12.46, entrà el pilot Josep Maria del Barco, pilotant una "Puss-Moth-Gipsy". Seguiren arribant, Flores-Solis, Ansaldo, Rodríguez, del Camino, Morató, Rubio, Xucú, Bellod i Navarro.

El nostre representant senyor Xucú, arribà a les 14.15, essent rebut per la seva esposa i una infinitat d'amies de l'Aeronàutica Club i Aero Club de Catalunya. Li hem preguntat si es sentia satisfet de l'avió, i ens ha contestat que va com una seda; que li dona un rendiment magnífic, i que de no haver estat l'handicap absurd, que l'obligà a sortir en cada etapa quaranta minuts i mig després del primer, creu segur que la seva classificació hauria estat entre els primers. Ara no puc guanyar com no sigui que pleguin tots els altres, ens ha dit.

Segons hem sentit dir, hi ha un fort descontent entre els concursants per la forma amb què han estat fets els handicaps, i la classificació de potència dels motors.

Efectivament; resulta que els avions més ràpids, surten abans que els avions més lents. Així velem com els pilots Haya i Flores Solis, que tripulen uns avions ràpids, amb motors de 110 cv., han estat classificats per a sortir amb els avions de 85 cv. Ara es troba en Xucú i tots els altres aviadors que tripulen aparells C. A. S. A., 100 cv. que surten trenta tres minuts més tard EN CADA ETAPA, que el pilot Haya. L'avió de l'Haya fa una mitja de 200 quilòmetres per hora i el d'en Xucú, 180. Davant d'això, no hi ha pas dubte que la lluita no és regular.

En arribar a Madrid sembla que hi hauran protestes a dojo; però Déu-nos-en guard d'un ja està fet.

Si no hi ha contra ordre, que tot pot ésser, demà sortiran els aviadors cap a Madrid, final de la cursa. Quan ens sigui donada la classificació definitiva, amb tots els temps emprats en cada etapa, tindrem el golg de demostrar als eterns derrotistes, que el nostre representant no ha fet un paper d'estrassa, com hem sentit dir. De tota manera, pels que saben una mica de què va, el fet de mantenir-se en línia, entre els quals sobrevivents, ja significa quelcom.

FRANCESC SERINYA

CONCURS FOTOGRAFIC

Demà a les set de la tarda s'inaugurarà la II Exposició-Concurs de fotografies aèries, que l'Aeronàutic Club, entitat organitzadora, ha instal·lat al seu estatge social Av. 14 d'abril, 463 bis.

Les eleccions generals d'Anglaterra

La derrota d'Henderson ha estat la nota sensacional de la jornada mentre el Govern obté la majoria absoluta a la Cambra-MacDonald, Churchill i Lloyd George, reelegits.-La desfeta dels socialistes i el vot de la dona als conservadors

ELS PRIMERS RESULTATS PARCIALS

Londres, 28. — A les tres de la matinada els resultats que hom té de la jornada electoral és que constitueix una derrota aplastant dels laboristes. Fins ara hom sap els resultats següents definitius per a 287 llocs:

A favor del Govern: 262 llocs dividits així:

Conservadors, 220; Nacionals liberals, 35; Nacionals laboristes, 4 i independents a favor de les tarifes, 4.

Contra del Govern: 25 llocs repartits així:

Laboristes, 23 i Liberals ortodoxes, 2.

Els conservadors guanyen 100 llocs. Els nacionals liberals, en guanyen 13, els nacionals laboristes 4 i els independents a favor del Govern, 1.

Els laboristes perden 110 llocs. Els liberals ortodoxos perden 2. Els independents contraris al Govern en perden 5 i els laboristes de Moslel en perden un.

Les informacions fins ara diuen que el nombre de vots reunits pels candidats favorables al Govern sumen 5.887.353 mentre que els contraris sumen 3.056.117 sufragis. — Fabra.

EX-GOVERNANTS DERROTATS I MEMBRES DEL GOVERN ACTUAL REELEGITS

Londres, 28. — Els candidats liberals sir Charles Trevelyan, ex-secretari d'Estat a Instrucció pública; M. Aman i M. Tethick Lawrence, ex secretaris parlamentaris i M. Leef Smith, ex-ministre de Comunicacions, han estat derrotats. El senyor Graham White nacio-

aquesta idea fixa, aquest pesombre, la té històrica i malalta. La Lliga patirà i gemega. Deixem-la; és un bon senyal per a la República i per a Catalunya.

nistre de la Guerra, Mr. Shaw, l'ex-ministre de Sanitat Mr. Greenwood, l'ex-director general de Comunicacions Mr. Leeds Smiths, l'ex-ministre de Pensions Mr. Roberts i l'ex-secretari financer del Tresor Mr. Pettwick Laurens.—Fabra.

EL PRESIDENT DEL CONGRES DE LES T. U. TAMBE HA ESTAT DERROTAT

Londres, 28. — Ha estat derrotat el cap laborista Mr. Hayday, president del Congrés de les Trade Unions. En les anteriors eleccions obtingué una majoria de més

de deu mil vots. El seu contrincant, al districte de l'Oest, ha obtingut una majoria de quasi sis mil vots. — Fabra.

MACDONALD, REELEGIT

Londres, 26. — Ha estat reelegit diputat el primer ministre mister Ramsay MacDonald.—Fabra.

S'HA BATUT EL RECORD DE VOTANTS

Londres, 28. — A molts districtes l'afluència als col·legis electorals ha estat tan gran, que ha batut tots els rècords. El promedi de votants puja a la major part dels col·legis al 85 per 100 del cens, ço que demostra l'interès del públic en aquesta elecció.—Fabra.

EL VOT DE LES DONES I LLUR INFLUENCIA EN LA VICTORIA DELS CONSERVADORS

Londres, 28. — A tot arreu les dones han votat amb gran interès. Si hom dignés que en general han donat llur vot als conservadors, seria no dir res, perquè, com ja se sap, els partits burgesos han triomfat per una gran majoria. Més exacte seria dir que les dones han presentat una batalla oberta contra el laborisme.—Fabra.

ELS CONSERVADORS OBTENEN MAJORIA ABSOLUTA

Londres, 28. — Tot fa suposar que aquesta nit es tindran els resultats potser complets de les elec-

LES ELECCIONS ANGESES

per Font

—Has vist que a Anglaterra han guanyat els conservadors? —Ja sabran el pa que s'hi dona.

Al Parlament de la República

Text taquigràfic del discurs de Joan Lluhi i Vallescà sobre la Cambra única

(DE L'EXTRACTE OFICIAL DE LA SESSIÓ DEL DIA 23 OCTUBRE)

El señor LLUHI: Esta minoría tenía, naturalmente, el propósito de expresar su punto de vista respecto al problema que plantean los Titulos cuya totalidad estamos discutiendo; pero no había pedido la palabra para consumir turnos ni en pro ni en contra porque su oposición propiamente no era ni totalmente en pro, ni totalmente en contra. Lo que quería, pues, la minoría en cuyo nombre hablo, era pronunciarse en el desarrollo normal del debate respecto del punto de vista que mantenía en estas cuestiones. Y quizás el señor Presidente encontrará una fórmula amplia para que esta minoría pueda exponer su opinión, sin encajar propiamente en un turno en pro o en un turno en contra.

El señor PRESIDENTE: No tiene duda. Por mi parte la discusión puede ser de gran amplitud. Por desgracia, no es ni de grande ni de pequeña amplitud, por motivos ajenos a la voluntad de la Presidencia.

EL CRITERIO DE LA MINORIA

El señor LLUHI: Muy agradecido al criterio de amplitud que mantiene la Presidencia. Como indudablemente el problema que se plantea tiene un extraordinario interés, nuestra minoría, como es natural, tiene su criterio, que cree debe exponer ante la Cámara. Se trata del problema de la estructuración de los Poderes, principalmente del legislativo y del ejecutivo, o mejor aún de la separación de estos dos Poderes: se trata del problema de la Cámara única o de las dos Cámaras. Con la mayor brevedad voy a exponer nuestro punto de vista.

LA CAMBRA UNICA

Creemos que la Cámara única tiene sus peligros, que derivan — esbozados de una manera rápida — de que en ella la mayoría dominante puede ser pequeña y, prevaliendo de la circunstancia de ser mayoría, imponga un avance legislativo que no corresponda al estado de conciencia y de capacidad del país. Aquí, a juicio nuestro, radica uno de los peligros que ofrece la Cámara única. Y este peligro puede tener, además, repercusiones, porque si variara después la situación política del país y se eligiera una nueva Cámara en la que hubiera también una mayoría pequeña, a causa no de haber cambiado mucho el sentimiento político de la masa electoral, podría darse el caso de que tal mayoría impulsara un criterio contrario a los avances progresivos que el pueblo desea. Por lo tanto, en general, es aceptado por todos el criterio de que la Cámara única — sistema el más democrático — necesita un contrapeso. ¿Cuál debe ser este contrapeso? Aquí está la segunda parte del problema. El contrapeso, unos lo quieren a base del régimen presidencialista, otros a base del régimen bicameral. Una y otra fórmula tienen sus ventajas y sus inconvenientes. El régimen presidencialista, a juicio nuestro, tiene sus inconvenientes y más en un país como el nuestro en el que quizá no está formado el espíritu democrático, o, en todo caso, es muy reciente el ejercicio verídico de la democracia en él. Por esta razón, consideramos que el sistema presidencialista es peligroso.

LA LLUITA ENTRE DUES DONES, CANDIDATS CONSERVADORS, DONEN LA VICTORIA A UN LABORISTA

Londres, 28. — Mr. Eden, sots-secretari d'Afers estrangers de l'actual Govern nacional, ha triomfat al districte de Warwick contra un laborista per una majoria de 29.323 vots.

Mr. James Maxton, laborista de l'esquerra, ha estat elegit per una majoria de 10.981 vots contra 4.689 del candidat conservador.

Mr. Betterton, ministre del Treball del Govern nacional, ha derrotat el candidat laborista.

Al districte d'Islington no ha estat possible d'evitar la lluita entre dues dones conservadores. Ha triomfat el candidat laborista per una majoria de 14.110 vots.

Mr. Fenner Brocloway, president del partit laborista independent, ha estat derrotat al districte de Luton.

Sir. John Simon, líder dels liberals nacionals, ex-ministre de l'Interior, ha estat elegit contra un candidat laborista, per una majoria de 12.956 vots, al districte de Spensaltery Yorkshire.—Fabra.

EL REGIM PRESIDENCIALISTA

Además, en el régimen presidencialista, con un Presidente de la República elegido por sufragio directo, éste es el único contrapeso de la Cámara y puede darse el caso de que esté en franca lucha con ella. Siempre hay una lucha: será más o menos fuerte o violenta, pero de hecho siempre existe esa lucha entre el Presidente y la Cámara. Por el sistema que propone la Comisión de que el Presidente se puede enfrentar con aquella en forma que implique un referéndum i si triunfa puede disolver la Cámara, y que ésta puede oponerse al Presidente y provocar su destitución, la lucha habrá de ser más fuerte y violenta y, en el primer caso, de triunfar el Presidente, podría ocurrir que el régimen presidencialista tomara, desgraciadamente, el carácter antidemocrático que ha tomado en muchas Repúblicas hispanoamericanas.

La experiencia reciente de la Dictadura, que durante una serie de años fué soportada sin gran violencia, nos obliga a procurar el hallazgo de un régimen en que los Poderes estén lo posiblemente equilibrados, de modo que ofrezca una garantía para el régimen democrático, y por eso nosotros, sin que seamos totalmente contrarios al régimen presidencialista, creemos que al estructurarlo deben tenerse muy presentes estos peligros.

DUES CAMBRES

Un régimen bicameral, con un Presidente elegido como el de la República francesa, nos parece una cosa, teórica y científicamente, un

El moviment nacionalista de Xipre

MES MANIFESTACIONS ANTI-ANGESES

Salònica, 28. — Un miler de ciutadans s'ha reunit al migdia davant el Consolat d'Anglaterra fent manifestacions a favor de la unió de Xipre a Grècia.

No s'ha produït cap incident i la policia muntada ha dissolt sense dificultat els manifestants.—Fabra.

LA SITUACIO A L'ILLA DE XIPRE

Londres, 28. — Un comunistà facilitat al Ministeri de Colònies anuncia que la situació a Nicòssia i en altres poblacions de l'illa de Xipre, és en l'actualitat normal.

El mateix passa en gairebé tots els districtes de l'illa, amb excepció de les regions de Zimagastra i Limassol, on s'han registrat alguns desordres.

S'han practicat diverses detencions.

Entre els detinguts figuren diversos membres de l'Assemblea legislativa. — Fabra.

poco absurda, porque ello significa una monarquía electiva y constitucional. Claro que tiene sus ventajas e inconvenientes.

Somos decididamente adversarios de un Senado con plena facultad legislativa o con facultad de veto. Un Senado que represente un contrapeso para la otra Cámara, que represente un motivo de reflexión, y que al oponerse a una ley de la Cámara plenamente legislativa, exija una mayoría calificada para que la ley se convierta en definitiva, eso, bien estructurado, creemos que es una buena solución.

También sería una buena solución la Cámara única, buscando el régimen de elección proporcional, que al admitir una mayor intervención de las minorías, impide casi siempre el triunfo de un partido que, sin ser mayoría en el país, pudiera ser mayoría en la Cámara.

CAL CERCAR UNA FORMULA D'HARMONIA

En definitiva, la posición de esta minoría en este particular no es francamente decidida por uno u otro sistema ni francamente basada en principios absolutos. Creemos que hay que buscar — y se encontrará seguramente — una fórmula en que convendremos todos los elementos democráticos de la Cámara, algo que, sin ser una fórmula bicameral en que el Senado tenga facultad colegislativa y de veto, sea el contrapeso para la Cámara única, que impida avances legislativos demasiado rápidos, en el sentido de izquierda, impuestos por mayorías pequeñas que formen mayoría en la Cámara, y que, asimismo, impida la posibilidad de que después otras mayorías, también pequeñas, puedan echar por tierra toda la legislación que hubiere realizado la Cámara de izquierdas y hagan una legislación francamente derechista.

En este sentido, nosotros colaboraremos a lo que tienda a encontrar — i creo que no será difícil armonizar los distintos criterios de la mayoría de la Cámara — una fórmula que, sin perjuicio de que la suprema facultad legislativa reside en la Cámara elegida directamente, establezca el natural contrapeso, para evitar que por una mayoría que no sea grande, que no sea importante con relación a la total conciencia política del país, se puedan realizar avances legislativos que a veces podrían ser contraproducentes. Creo, digo, que esto es fácil de encontrar, y que es la mejor solución, porque todos los principios aplicados de una manera rígida son peligrosos.

Desde luego, nosotros somos francamente opositos a un régimen absolutamente presidencialista y a un régimen bicameral en el que el Senado tuviera la facultad de veto. En cambio, admitimos una facultad simplemente suspensiva, que se tradujese después en una mayoría que sirviese para imponer a la Cámara la ejecución de las leyes por ella votadas.

Expuesto nuestro punto de vista, que ya veis que no es pro ni en contra del dictamen esta minoría cree haber cumplido con su deber al dejar manifestado ante la Cámara su posición en este asunto.